

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

VII. volebné obdobie

Číslo: PREDS-294/2017

495

N á v r h

skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

na vyslovenie nedôvery

členovi vlády Slovenskej republiky Jánovi RICHTEROVI, poverenému riadením
Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky

Bratislava marec 2017

Poslanci Národnej rady Slovenskej republiky

Natália Blahová
Erika Jurinová
Anna Verešová
Boris Kollár

SEKRETARIÁT PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY	
Číslo podpisov:	
21-03-2017	
Predseda: PREDS-294/2017	
Lisť: 1/-	Prílohy: 2/19
NR	ZN 1.0

V Bratislave dňa 31. marca 2017.

Vážený pán predseda Národnej rady Slovenskej republiky,

dovoľujeme si Vám predložiť návrh na zvolanie schôdze Národnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 83 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 17 ods. 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov; na tejto schôdzi navrhujeme prerokovať tento bod: **„Návrh na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi“** podľa čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Podaný návrh za skupinu poslancov uvedie a odôvodní poslankyňa NR SR Natália Blahová. Jej náhradníkmi budú poslanci NR SR Igor Matovič Boris, Kollár, Erika Jurinová, Zuzana Zimenová alebo Simona Petrik ako náhradníci.

S pozdravom

Natália Blahová

Erika Jurinová

Anna Verešová

Boris Kollár

Prílohy:

1. Návrh na uznesenie NR SR spolu s jeho odôvodnením
2. Návrh na zvolanie schôdze NR SR s podpismi poslancov
3. Návrh na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi s podpismi poslancov

Vážený pán
Andrej Danko
predseda NR SR
Bratislava

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

VII. volebné obdobie

N á v r h

UZNESENIE

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

... 2017

k návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi

Národná rada Slovenskej republiky

po prerokovaní uvedeného návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 88 Ústavy Slovenskej republiky

v y s l o v u j e n e d ô v e r u

členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi

Bratislava marec 2017

Odôvodnenie
návrhu na zvolanie schôdze Národnej rady Slovenskej republiky
a návrhu na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky, poverenému
riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky
Jánovi Richterovi

Minister práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Ján Richter je politicky zodpovedný za skutočnosť, že v našom štáte sú závažným spôsobom, opakovane a systematicky ohrozované práva a právom chránené záujmy maloletých detí, je ohrozovaný ich život, zdravie a zdravý psychický, fyzický i sociálny vývin.

Minister Ján Richter svojim konaním a nekonaním spôsobil, že platné zákony Slovenskej republiky nie sú rešpektované, že systematické porušovania zákonov nie sú žiadnym spôsobom sankcionované, že nebola vyvodená žiadna zodpovednosť voči jednotlivcom, orgánom štátnej a verejnej správy, ktoré sú zjavne zodpovedné za úmyselné porušenia zákonov a zanedbania svojich povinností.

Naopak, minister práce Ján Richter sa aktívne spolupodieľa na porušovaní platných zákonov a garantuje nedotknuteľnosť tým, ktorí sa takýchto činov dopúšťajú. Tým sa stáva osobne a politicky zodpovedný za bezprecedentný morálny rozvrat v rezorte, ktorý bol poverený riadiť.

Porušovanie základných práv a slobôd týkajúce sa tých najbezbrannejších obyvateľov krajiny - maloletých detí, je fatálnym prehreškom voči ľudskosti, ľudským právam, platným zákonom a medzinárodným dohovorom, ktorými je Slovenská republika viazaná. Ide o porušovanie najmä týchto článkov Dohovoru o právach dieťaťa:

Článok 3

1. Záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

2. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia dieťaťu ochranu a starostlivosť nevyhnutnú pre jeho blaho, pričom budú brať ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za dieťa zodpovedných a urobia všetky potrebné zákonodarné administratívne opatrenia.

3. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia, aby inštitúcie, služby a zariadenia zodpovedné za starostlivosť a ochranu detí zodpovedali normám stanoveným kompetentnými úradmi, zvlášť po stránke bezpečnosti a ochrany zdravia, počtu a kvalifikácie personálu, ako aj kompetentného dozoru.

Článok 24

1. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa na dosiahnutie najvyššej možnej úrovne zdravotného stavu a na využívanie liečebných a rehabilitačných zariadení. Musia sa usilovať, aby žiadne dieťa nebolo zbavené svojho práva na prístup k takýmto zdravotníckym službám.

Článok 25

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa umiestneného do náhradného zariadenia za účelom starostlivosti, ochrany alebo liečenia jeho telesného alebo duševného zdravia, na pravidelné hodnotenie zaobchádzania s dieťaťom a všetkých ďalších okolností spojených s jeho umiestnením

Článok 34

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú chrániť dieťa pred všetkými formami sexuálneho vykorisťovania a sexuálneho zneužívania. Za týmto účelom prijímajú predovšetkým nevyhnutné vnútroštátne, dvojstranné a mnohostranné opatrenia, aby zabránili:

- a/ zvädzaniu alebo donucovaniu detí k akejkoľvek nezákonnej sexuálnej činnosti,*
- b/ vykorisťovaniu a zneužívaniu detí na prostitúciu alebo na iné nezákonné sexuálne praktiky,*
- c/ vykorisťovaniu a zneužívaniu detí pre pornografiu a pornografické materiály.*

Článok 37

Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia zabezpečiť, že:
a/ žiadne dieťa nesmie byť vystavené mučeniu alebo inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu či trestaniu.

Minister Ján Richter bol informovaný o tom, že v rámci jeho rezortu bol opakovane porušovaný platný právny poriadok SR a Dohovor o právach dieťaťa v zmysle citovaných článkov. Niekoľko rokov Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len „MPSVR SR“) a Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „ÚPSVaR“) zhromažďovali podnety o závažnom porušovaní práv dieťaťa v zariadení Čistý deň, n.o. Ani na základe mnohých podnetov, ktoré pochádzali od klientov, rodičov klientov a kurátorov maloletých detí, MPSVR SR nevykonalo žiadnu intervenciu, ktorou by ochránilo maloleté deti zverené do starostlivosti štátu rozhodnutím súdu. Nekonanie ministerstva pri prvých podnetoch spôsobilo, že situácia sa vyvinula do hrozivých rozmerov, kedy prebiehajú trestné stíhania vo veci znásilnenia, sexuálneho zneužívania, ohrozovania mravnej výchovy mládeže a trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Všetky trestné stíhania sa týkajú jedného zariadenia, spadajúceho pod kontrolnú a metodickú právomoc MPSVR SR.

MPSVR SR v tomto zariadení vykonalo kontrolu, počas ktorej boli zistené závažné nedostatky, ale aj to, že výkon opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately MPSVR SR nevie skontrolovať, nakoľko kontrolné mechanizmy, ktoré sú aplikované, nesledujú kvalitu výkonu opatrení, ale takmer výhradne administratívne náležitosti a spisovú dokumentáciu. Doposiaľ nie sú prijaté oficiálne štandardy kvality výkonu opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Z toho vyplýva, že kontrolné skupiny MPSVR SR nemajú žiadnu metodickú oporu v takomto dokumente a je v zásade na ich uvážení, čo a akým spôsobom budú kontrolovať.

Ani výsledky kontroly neuviedli kompetentných do činnosti, ktorá by smerovala k ochrane maloletých detí. Z mnohých indícií vyplýva, že ÚPSVaR sa snažilo spolupracovať s vedením zariadenia na tom, aby prečiny, zanedbania a profesionálne zlyhania boli bagatelizované. ÚPSVaR prijalo nezmyselné námietky vedenia zariadenia a po zapracovaní týchto námietok v konečnom dôsledku zostali kontrolnými zisteniami len formálne nedostatky. Vedenie ÚPSVaR práce tvrdí, že tieto informácie dávalo na vedomie akreditačnej komisii so žiadosťou o posúdenie odňatia akreditácie, no z protokolu o kontrole je zrejmé, že akreditačnej komisii nebol tento dokument daný na vedomie.

Na posudzovanie výkonu opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately zriaďuje ministerstvo odborný poradný orgán – akreditačnú komisiu. Akreditačná komisia je zložená z odborníkov z radov zamestnancov MPSVR SR a z odborníkov z externého prostredia. Akreditačná komisia disponuje jedinečnou kompetenciou – odporúčať MPSVR SR udeliť, predĺžiť alebo zrušiť zariadeniu akreditáciu na vykonávanie opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Odborný rozmer akreditačnej komisie má garantovať to, že MPSVR SR udelí akreditáciu len takým zariadeniam, ktoré spĺňajú zákonom stanovené podmienky.

Počas existencie akreditačnej komisie sa doposiaľ nestalo, že by minister nerešpektoval uznesenie akreditačnej komisie. V danom prípade navyše ide o závažné mnohopočetné a opakované porušenia zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov a o nedodržiavanie Dohovoru o právach dieťaťa, ktorým je Slovensko viazané.

V priebehu mimoriadnej schôdze budeme tieto porušenia zákona jednotlivo menovať a odôvodňovať ich závažnosť.

Minister práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Ján Richter vo svojom odôvodnení o nezrušení akreditácie zariadeniu neprezieravo odôvodňuje svoj krok ďalšími zisteniami kontroly MPSVR SR, ktoré obsahujú ďalšie a nové závažné porušenia zákonov a zmluvných podmienok zo strany zariadenia. Z toho je možné usudzovať, že k takémuto postupu sa uchýlil napriek svojej plnej informovanosti o tom, akého stupňa závažnosti sú spomínané porušenia zákonov, zmlúv a medzinárodných dohovorov. Ak teda koná s plným vedomím, je dôvodné podozrenie, že má osobný alebo politický záujem na tom, aby zariadenie nebolo zrušené a to aj napriek tomu, že ďalšou činnosťou zariadenia preukázateľne prichádza k ďalšiemu závažnému poškodzovaniu klientov zariadenia – maloletých detí, ktoré si následky

nekonania štátnych orgánov budú niest' celým svojim životom ako traumatizujúce udalosti, ktoré ich môžu navždy negatívne ovplyvniť v ďalšom vývoji.

Evidentný politický záujem na udržaní zariadenia mal Ján Richter rovnako v prípade porušovania zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov a to súkromným detským domovom PETO. Z informácií poskytnutých MPSVR SR a z informácií zo šetrenia úradu Verejného ochrancu práv vyplýva, že tento detský domov nevykonáva opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí v súlade s najlepším záujmom maloletých detí. Z poskytnutých údajov vyplynulo, že v období od 01.07.2015 do 31.12.2015 mal detský domov PETO v profesionálnych rodinách výlučne deti vo veku do 1 roka, pričom prekročil normu, ktorá určuje, že jeden profesionálny rodič môže mať v starostlivosti najviac tri deti. Zákon pamätá na to, že deti v ranom veku potrebujú a vyžadujú pre svoj zdravý sociálny a psychický vývin vzťah s jednou tzv. materskou osobou, a len na základe takéhoto vzťahu sa môžu zdravo vyvíjať. V tomto detskom domove podľa zverejnených informácií prichádzalo aj k tomu, že dojčatá boli vychovávané nie v profesionálnych rodinách ako prikazuje zákon, ale v skupine detského domova. Kolektívna výchova je pre deti v takomto útlom veku neprijateľná a poškodzuje ich ďalší vývin. Podľa zákona je akreditovaný subjekt povinný hlásiť do 8 dní akreditačnej komisii všetky osoby v priamom kontakte s klientmi. Ani túto podmienku akreditácie zariadenie nesplnilo. Napriek týmto zisteniam o nedodržiavaní platných zákonov funguje v nezmenenom režime zariadenie ďalej.

Dôvodom spomínaného šetrného zaobchádzania voči zariadeniu, ktoré koná proti záujmu maloletých detí je najmä fakt, že zriaďovateľkou detského domova PETO je dcéra komisárky pre deti Viery Tomanovej. Tieto žijú v spoločnej domácnosti, ktorá slúži zároveň ako detský domov. Situácia je v tejto súvislosti nanajvýš perfidná a má nadnárodné konzekvencie.

Výbor OSN pre práva dieťaťa spochybnil nezávislosť Viery Tomanovej v úrade komisára pre deti. Svoje znepokojenie vyjadril v správe nezávislého monitoringu. „Ľutujeme, že kritérium politickej nezávislosti, ktoré je zakotvené v zákone o detskom komisárovi, nebolo dodržané pri voľbe prvého komisára 2. decembra 2015,“ píše sa v správe Výboru. Výbor OSN vyjadril znepokojenie v dvoch prípadoch. Má podozrenie, že práva detí v detskom domove PETO sú porušované vzhľadom na to, že sídli na rovnakej adrese, ako má trvalý pobyt Viera Tomanová. Zároveň sa v správe uvádza, že vláda nedbá na to, aby boli nezávislé organizácie skutočne nezávislé, ako v prípade bývalej poslankyne Smeru-SD Tomanovej.

Výbor OSN odporúča:

1. Zaisťovať nezávislosť inštitúcií komisára pre deti, jeho voľbu, financovanie, mandát a imunitu, aby bola v súlade s Parížskymi princípmi.
2. Zaisťovať dlhodobé financovanie inštitúcií komisára pre deti a zabezpečiť systém kontroly úradu.

3. Vyšetrit' pochybnosti okolo súčasného detského komisára a v budúcnosti zabezpečiť politicky nezávislú voľbu.

Žiadnou z požiadaviek OSN sa ministerstvo nezaoberalo.

Výbor pre práva dieťaťa pri OSN skúma aj momentálnu situáciu ohľadom týrania detí v resocializačnom zariadení a Slovensko je vystavené medzinárodnému škandálu súvisiacemu s nedodržiavaním Dohovoru o právach dieťaťa.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že za okolností, keď záujem štátnej moci, jeho aktuálnych a bývalých nominantov alebo spriaznených osôb je v kolízii s právami tých najbezbrannejších osôb v našej spoločnosti, orgány štátnej a verejnej moci postupujú tak, aby ochránili záujmy menovaných aj na úkor maloletých detí.

Táto situácia je extrémne neakceptovateľná a neudržateľná, je v rozpore so zákonmi, platnými zmluvami a medzinárodnými dohovormi, ktorými je Slovensko viazané. Takéto konanie spôsobuje obrovské strádanie maloletých detí zverených do starostlivosti štátu, takéto konanie spôsobuje morálny rozvrat v rezorte a spôsobuje to, že Slovensko je z hľadiska zmluvných strán medzinárodných dohovorov vytláčané na perifériu vyspelých krajín Európy.

Nakoľko Ján Richter nereaguje na opakované výzvy, aby aktuálny stav vecí uviedol do súladu s právnym poriadkom Slovenskej republiky, a keďže z jeho činnosti a nečinnosti môžu vyplynúť škody nenapraviteľného charakteru a rozsahu, navrhujeme, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru ministrovi práce, sociálnych vecí a rodiny Jánovi Richterovi.

xxx

Strana Smer vedie rezort práce takmer nepretržite od roku 2006, mimo obdobia júl 2010 až marec 2012. Minister Richter je vo svojej funkcii nepretržite od vymenovania novej vlády SR v roku 2012 až doteraz. Znáša celú politickú zodpovednosť za všetky zlyhania, konanie i nekonanie a zakrývanie systémových chýb, ktoré spôsobujú spoločnosti nezvratné škody. Okrem znižovania nezamestnanosti, ktorá priamo súvisí s rastom ekonomiky a znižovaním nezamestnanosti v celej Európe nie je oblasť, v jeho pôsobnosti, ktorá by zaznamenala zlepšenie. Minister Richter sa vo svojej funkcii prejavil ako minister, ktorý nemá schopnosť viesť jeden z najväčších rezortov Slovenskej republiky.

V Programovom vyhlásení vlády sa uvádza: „Vláda si uvedomuje dôležitosť kvalitných a efektívnych sociálnych služieb zameraných na adekvátne naplnenie potrieb odkázaných ľudí. Mimoriadnu pozornosť bude venovať starostlivosti o starších ľudí, a to najmä efektívnemu prepojeniu zdravotníckych a sociálnych služieb.“ Dlhodobo poukazujeme na neúnosnú situáciu v oblasti poskytovania sociálnych služieb, ktoré pôsobia v zlom legislatívnom prostredí a trpia nedostatkom financií a nedostatočným počtom poskytovaných miest. Dnešná situácia medzi ľuďmi odkázanými na pomoc iných, ale i medzi zriaďovateľmi je kritická. Minister sa rozhodol, že tento rok neposkytne žiadnu mimoriadnu dotáciu, ktorou by aspoň sčasti dofinancoval

podvyživené sociálne služby. Obzvlášť zlá situácia je v zariadeniach opatrovateľskej starostlivosti (ZOS) a zariadeniach pre seniorov (ZPS). Dlhé čakacie lehoty u verejných poskytovateľov spôsobujú, že mnohí sa poskytnutia služby ani len nedožijú a rovnako sa tiež stáva, že ak aj zriaďovateľ, neverejný poskytovateľ umiestni klienta do zariadenia, nedožije sa ani preplatenia tejto služby zo strany štátu. Minister vie o tejto situácii a napriek tomu už päť rokov nebol schopný pripraviť koncepčné zmeny v zákone. Podľa posledných informácií MPSVR SR dodnes hľadá koncept riešenia a nikto nevie, ako bude riešenie vyzerat'. Je nutné si uvedomiť, že štát dá za väzňa – ktorý porušoval zákony - kradol, zabíjal – trojnásobne viac ako na odkázaného seniora, ktorý celý život pracoval, odvádza dane a odvody a tvoril hodnoty tejto krajiny. Finančný príspevok na túto službu ministerstvo nezmenilo od prijatia zákona, aj keď všetky vstupy, vrátane navyšovania minimálnej mzdy, každoročne stúpajú.

Poskytovatelia sociálnych služieb podpisovali tento rok s ministerstvom nový typ zmlúv, kde sa medzi ustanovenia zmluvy dostal nový bod týkajúci sa jednostranného vypovedania zmluvy zo strany prijímateľa či poskytovateľa „bez udania dôvodu“... jeho doplnenie môžeme v dnešnej kriticknej situácii brať ako druh vydierania voči poskytovateľom sociálnej služby aby sa príliš kriticky nevyjadrovali, poprípade aby neorganizovali spoločné podporné protestné akcie, ako sme ich viac krát v posledných rokoch registrovali. Minister Richter sa snaží i takýmto spôsobom zastrašovať zariadenia. Je to zo strany ministerstva nečestná a nečistá hra v situácii, keď vedia že poskytovatelia melú z posledného. Následkom nekonania ministerstva zariadenia nemajú inú šancu ako navýšiť platby od klientov, pretože u neverejných poskytovateľov nemá kto doplatiť výpadok príjmov ako je tomu u verejných poskytovateľov.

Nedávno bola prijatá novela zákona o sociálnych službách 448/2008 Z. z., ktorú môžeme celú vyhodnotiť ako zlú a nekompetentnú. Rieši dva typy služieb. Zavádza novú službu starostlivosti o deti do troch rokov a mení podmienky fungovania sociálnej služby denných stacionárov. Nielen že starostlivosť o deti do troch rokov zaradila medzi sociálne služby, čo je absolútne nelogické (sociálne služby sa zaoberajú sanáciou patologických javov jednotlivca či rodiny, a starostlivosť o deti medzi ne určite nepatrí), ale spôsob akým bola starostlivosť o deti upravená je absolútne diskriminačný pre skupiny prijímateľov tejto služby. MPSVR SR tak vytvorilo dva druhy služieb, jedny majú povinnosti smerom k poskytovaniu kvalitnej služby, nová služba starostlivosti o deti do troch rokov je takmer neodkontrolovateľná, čo je neprípustné.

MPSVR SR sa rozhodlo zmeniť podmienky poskytovania sociálnej služby v denných stacionároch. Je dlhodobo známe, že od zavedenia tejto služby začali vznikať denné stacionáre priam nekontrolované najmä na východe Slovenska. MPSVR SR malo informácie o obchádzaní a najmä zneužívaní finančných prostriedkov niektorými zriaďovateľmi tejto služby a nekonalo takmer štyri roky. Teraz MPSVR SR nastavilo podmienky fungovania absolútne likvidačne, čo spôsobuje problémy nielen špekulantom, ale aj zariadeniam, ktoré svojou službou zlepšovali stav klientov. Dokonca MPSVR SR nenavrhol ani to, aby zriaďovatelia mali možnosť vysporiadať sa s novo upravenou zdravotníckou vyhláškou formou zahrnutia ambulantných služieb do prechodných ustanovení, ktoré oddiali účinnosť vyhlášky i pre tieto typy služieb, čo spôsobuje okamžité nemalé finančné nároky na stavebné úpravy. Minister

nereagoval na podané argumenty ani pozmeňujúce návrhy, absolútne ignoroval akékoľvek námietky. Teraz po účinnosti novely a zmien zistil, aké nezmysly nechal schváliť a potichu bude naprávať najväčšie chyby novely, ktoré sťažujú situáciu klientom, rodičom, i poskytovateľom sociálnej služby. Je nesmierne zlé, ak minister nie je schopný ochrániť slabých a bezbranných, za ktorých má ako minister práce sociálnych vecí a rodiny najväčšiu zodpovednosť. I toto je znakom, že minister svoju funkciu nezvláda.

Ako poslanci sme neustále konfrontovaní s príbehmi ľudí so zdravotným postihnutím, ktorí sa nevedia domôcť svojich práv. Minister zlyháva ako manažér, pod ktorého právomoci spadá ÚPSVaR, ktoré metodicky riadi jednotlivé úrady práce, ktoré rozhodujú o priznaní či nepriznaní kompenzácií pre ťažko zdravotne postihnutých. Veľmi veľa pochybností vzbudzuje i záujem ministerstva šetriť verejné zdroje na kompenzáciách, ale ako sa zdá i na poskytovaných službách. Namiesto toho, aby ministerstvo využilo a konečne zreálnilo a sprofesionalizovalo svoje kontrolné inštitúty, siahla radšej po nekompetentných riešeniach, ktoré maria rozvoj mnohých odkázaných ľudí.

Rezort vedený ministrom Richterom do dnešného dňa nevytvoril systémové podmienky na rozvoj služieb včasnej intervencie a na zabezpečenie dostupnosti týchto služieb pre rodiny s deťmi so zdravotným znevýhodnením. V roku 2014 Slovensko po vzore mnohých iných krajín ukotvilo v zákone o sociálnych službách tzv. službu včasnej intervencie, ktorá je určená pre deti so zdravotným postihnutím od 0 do 7 rokov a pre ich rodiny. Zákon hovorí, že deťom a ich rodinám sa má poskytovať špecializované poradenstvo a sociálna rehabilitácia nielen v inštitúciách na to určených, ale aj terénnou formou. Štát však dodnes nevytvoril podmienky na optimálne fungovanie tejto služby v reálnom živote. Nenastavil mechanizmy na zabezpečenie potrebného počtu centier služieb včasnej intervencie a nevytvoril ani žiadny systém udržateľnosti tých centier, ktoré vznikli iba vďaka krátkodobým grantom a finančným darom od ľudí, ktorým situácia týchto rodín nie je ľahostajná.

Sme presvedčení o tom, že pôsobením ministra Richtera sú dlhodobo porušované práva odkázaných občanov a to: právo na pomoc, právo na rovnosť občanov, právo na ochranu zdravia a bezplatnú zdravotnú starostlivosť v rámci zdravotného poistenia a právo na rovnaké podmienky v poskytovaní služieb a teda nie sú dodržiavané rovnaké pravidlá hospodárskej súťaže.

xxx

Minister práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Ján Richter nesie politickú zodpovednosť za rezort, ktorý sa zaviazal v programovom vyhlásení vlády na roky 2016-2020 v oblasti sociálnej politiky k tomu, že „vytvorí legislatívne podmienky pre rozvoj sociálnych služieb pre rodiny s nezaopatrenými deťmi s dôrazom na deti do troch rokov veku a na zvýšenie podpory zosúladovania rodinného života a pracovného života.“

S deklarovaním tohto cieľa vypracovalo MPSVR SR návrh novely zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov

a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Vláda sa tiež zaviazala, že v rezorte sociálnych vecí „bude vytvárať podmienky pre harmonický rozvoj rodín v celom komplexe od vzdelávania detí, podpory mladých rodín a vytvárania funkčných predškolských zariadení,“ a že bude „podporovať rodinu, ktorá je nielen základnou bunkou spoločnosti, ale aj hlavnou nositeľkou základných ľudských, kultúrnych, sociálnych, občianskych a duchovných hodnôt. Dôsledne uplatní riešenia, ktoré jej pri plnení pracovných povinností umožnia naplňať svoje poslanie.“.

Prezident Slovenskej republiky, odborná verejnosť, opoziční poslanci, zriaďovatelia jasli aj samotní rodičia upozorňovali počas legislatívneho procesu zákona o sociálnych službách (tzv. jasličkového zákona) na to, že zákon má vážne nedostatky a diskriminačné ustanovenia, ktoré sa prejavujú na znížení dostupnosti služieb starostlivosti o deti do 3 rokov veku. Ide najmä o diskrimináciu detí na základe toho, či ich rodičia pracujú alebo sa pripravujú na povolanie, ďalej ide o nespoluprácu rezortov školstva a práce pri tvorbe zákona. Výsledkom je nerovnaké zaobchádzanie s deťmi od 2 do 3 rokov, ktoré môžu byť umiestnené do materských škôl, kde sú vzdelávané, no aj do jasli, kde vzdelávané byť nemusia. Pre zariadenia, ktoré sa starajú o rovnaké deti, platia zo zákona tiež iné podmienky na vybavenie, čo je nespravodlivé. Deťom, ktorým zle vychádzajú roky, bráni zákon plynule pokračovať v pobyte v zariadení podľa školských rokov, čím dochádza k nerovnakému zaobchádzaniu s deťmi narodenými v rôznom období v roku. Toto opatrenie tiež sťažuje zladžovanie rodinného a pracovného života.

Tak minister práce Ján Richter, ako aj jeho podriadení, majú právo myliť sa, avšak v prípade, keď nedomyslia dopady legislatívy na občanov, v tomto prípade na rodiny, je ich povinnosťou počas legislatívneho procesu načúvať a omyly počas niekoľkomesačného schvaľovania zákona napraviť. To sa nestalo.

Zákon, ktorý vrátil prezident Slovenskej republiky Národnej rade Slovenskej republiky na opätovné prerokovanie, nadobudol účinnosť 1. marca 2017. Minister práce už stihol avizovať jeho novelizáciu v bodoch, ktoré boli všetkými kritikmi zákona dlhodobo verejne kritizované. Minister práce teda politicky zlyhal, keď neochránil záujem rodičov a ich detí a trval na schválení zákona, hoci vedel z verejných zdrojov o jeho vážnych nedostatkoch. Rezort svojou aroganciou zapríčinil neistotu rodičov malých detí, ale aj právnu neistotu zriaďovateľom zariadení, ktoré sa starajú o deti do 3 rokov veku. Zriaďovatelia sa musia pripravovať na nové podmienky svojho fungovania, avšak nevedia, s akými zmenami majú počítať. Kvôli právnej neistote je možné očakávať, že nové zariadenia nebudú v tomto období vznikať, a že časť zariadení, ktoré poskytovali svoje služby aj pre deti do troch rokov, obmedzia tieto služby už len pre deti nad 3 roky veku.

Minister práce Ján Richter umožnil schválenie zákona, ktorý viac škodí zosúladiť rodinného života a pracovného života mladých rodín. Minister práce tým porušil programové vyhlásenie vlastnej vlády a vedome nekonal v záujme rodín a detí.

Minister Richter riadi rezort práce, sociálnych vecí a rodiny už od roku 2012, teda kontinuálne už piaty rok. Pritom často, približne každý mesiac predstavuje verejnosti takmer každé promile percenta klesania nezamestnanosti. Áno, nezamestnanosť sa na Slovensku znižuje, ale nie je to zásluhou ministra; nezamestnanosť sa totiž znižuje v celej EÚ a v okolitých štátoch ako je Česká republika klesla pod 4% a v Maďarsku pod 5%. Minister Richter hovoril, že naša krajina je "skokanom roka" v znížení počtu mladých nezamestnaných do 25 rokov a pritom každý piaty mladý človek do 25 rokov je nezamestnaný. Odborníci pracujúci s týmito mladými nezamestnanými hovoria, že nezamestnanosť mladých ľudí v takomto rozmere je škandál.

Regionálne rozdiely sa za jeho riadenia rezortu práce nielenže nezmenšujú, ale dokonca zväčšujú. Priepasť medzi východom a západom Slovenska sa za posledné dve dekády zväčšila extrémne. Tri a polkrát viac - presne taký je rozdiel v ekonomickej sile medzi Bratislavským krajom a východným Slovenskom.

V Programovom vyhlásení vlády sa uvádza: „Dôležitým cieľom inkluzívneho rastu bude zníženie počtu ľudí, ktorým hrozí chudoba alebo sociálne vylúčenie.“ Napriek ministrovej už päťročnej práci však miera chudoby na Slovensku, vzhľadom na ekonomické výsledky príliš neklesá. Podľa posledných zistení z minulého roku (Štatistický úrad), chudobou je ohrozených približne 640 000 ľudí na Slovensku. Aj keď ekonomika rastie, priemerné platy rastú, nezamestnanosť klesá, množina chudoby na Slovensku sa veľmi neznižuje. Riziko chudoby v domácnostiach s tromi a viac závislými deťmi (až pri 32,9 percente) dokonca narastá a najohrozenejšou vekovou skupinou sú stále deti vo veku do 18 rokov. Na Slovensku však rastie i podiel pracujúcej chudoby, napriek tomu, že vláda každoročne dvíha výšku minimálnej mzdy. Často sme konfrontovaní so životnými príbehmi ľudí, ktorí sa nedokážu vymaniť zo štátom nastavených parametrov, ktoré im napriek ich snahe nedovolia zlepšiť svoj životný status.

Ďalším škandálom ministra Richtera je armáda dlhodobo nezamestnaných. Ku koncu roka 2016 bolo na Slovensku evidovaných viac ako 276 tisíc nezamestnaných osôb z toho viac ako 12 mesiacov až 137 322 osôb. Na jedného dlhodobo nezamestnaného pripadá na Slovensku 7 pracujúcich, tento pomer je jeden z najvyšších v EÚ.

Napriek armáde nezamestnaných, zamestnávateľom v súčasnosti chýbajú pracovníci. A pritom, už v predkrízovom období sa začalo hovoriť, že v horizonte niekoľkých rokov Slovensko narazí na nedostatok pracovných síl. Ministerstvo pod vedením ministra Richtera sa však nijako nepripravilo na túto predvídanú situáciu. Určite bolo potrebné prehodnotiť efektívnosť nástrojov aktívnej politiky zamestnanosti. A netrápi sa ani s ďalším problémom skorej budúcnosti – na Slovensku máme najviac pracovných miest ohrozených automatizáciou spomedzi krajín OECD.

Až 55% pracujúcich nemá ani priemernú mzdu, ide o tzv. pracujúcu chudobu. Nízke mzdy sú výsledkom dlhoročnej politiky ministra Richtera.

Pre nízke mzdy naši ľudia utekajú zo Slovenska za prácou. A tieto počty sa zvyšujú – v prvom štvrtroku 2016 migrovalo za prácou do zahraničia zhruba 160-tisíc Slovákov a Sloveniek, najčastejšie ľudia vo veku 25 až 34 rokov s učňovským vzdelaním. Početné zastúpenie majú aj ľudia vo veku od 35 rokov do 54 rokov (cca 74 tisíc). Títo ľudia chýbajú na našom trhu. Rezort práce však nemá pripravené žiadne opatrenie pre návrat týchto ľudí na Slovensko.

Minister Richter nikdy nerealizoval skutočnú politiku zamestnanosti. Namiesto prijímania nových opatrení na riešenie nezamestnanosti presadzuje reštriktívnu politiku, ktorej cieľom je odstrániť ľudí z úradov práce, ale nie preto, aby ich zamestnali, ale preto aby mal krajšie štatistiky.

xxx

Z uvedeného vyplýva, že nekompetentným riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny sú permanentne a systematicky poškodzované najzraniteľnejšie skupiny obyvateľstva Slovenskej republiky. Preto navrhujeme, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru Ministrovi práce, sociálnych vecí a rodiny Jánovi Richterovi.

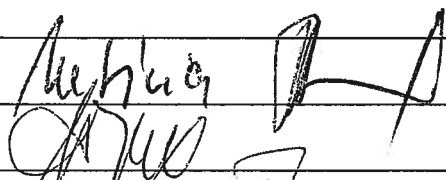
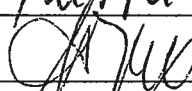
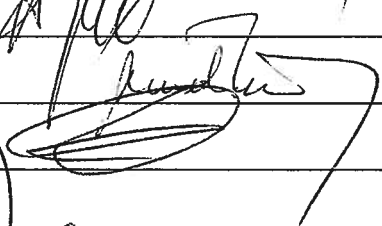
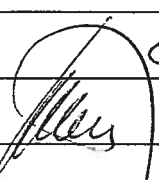
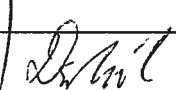
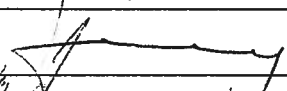
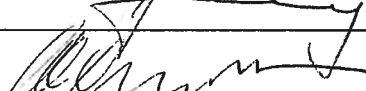
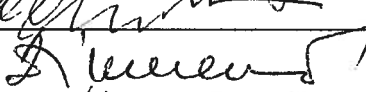
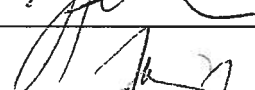
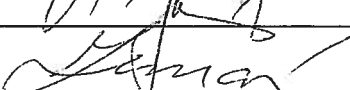
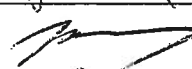
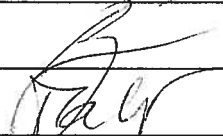
Návrh

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi

podľa čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Podpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky **n a v r h u j e m e**, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi

MENO A PRIEZVISKO	PODPIS
1. MARITA BLANOVÁ	
2. BRANISLAV GEŠHCINČ	
3. RENÁTA KAŠČÁKOVÁ	
4. JURAJ DROBA	
5. JANA KISŤOVÁ	
6. OMRČO DOSŤAL	
7. EUGEN JURZICA	
8. Alojz Baráňik	
9. ŠUBANA ZIMENOVÁ	
10. Jozef Višňovič	
11. Erika Jurinová	
12. Anna Zemanová	
13. MARTIN KLUS	
14. JAR PINDAY	
15. Igor Matouš	

Návrh
poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

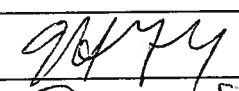
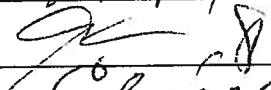
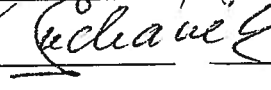
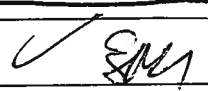
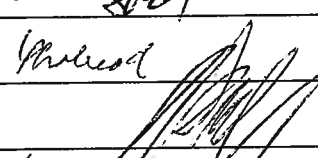
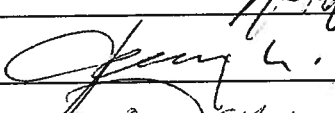
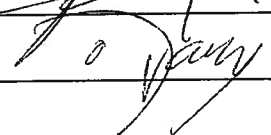
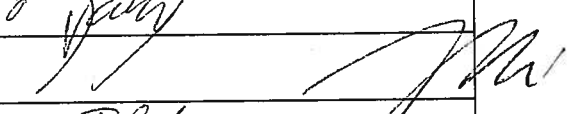
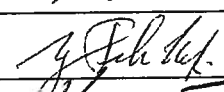
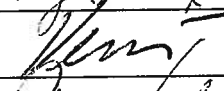
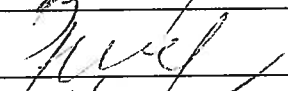
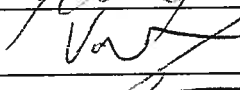
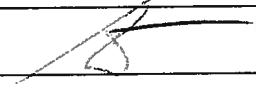
na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi

podľa čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Podpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky **n a v r h u j e m e**, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi

MENO A PRIEZVISKO

PODPIS

16.	EDUARD HEGER	
17.	GABOR GRENDEL	
18.	ALAN SUCHANEK	
19.		
20.	SONA GABORČIKOVÁ	
21.	SILVIA ZAHRAJČO	
22.	VERA DUBOVÁ	
23.	MILAN LAURENČÍK	
24.	Oto Zarnay	
25.	Jozef Mihal	
26.	Marek Fedko	
27.	ANNA VEREŠOVÁ	
28.	SIMONA PETRIK	
29.	Richard Vačech	
30.	BORIS KOLLAR	

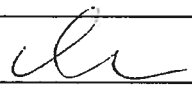
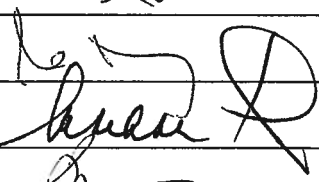
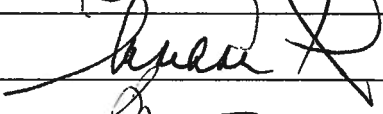
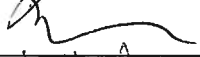
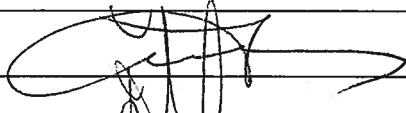
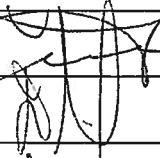
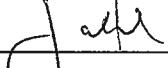
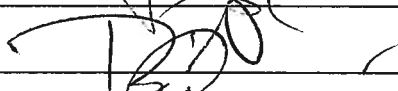
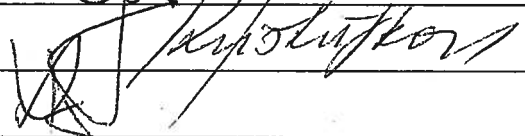
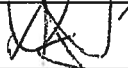
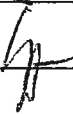
Bratislava marec 2017

**Návrh
poslancov Národnej rady Slovenskej republiky**

**na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením
Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi**

podľa čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona
č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších
predpisov.

Podpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky **n a v r h u j e m e**, aby Národná rada
Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi vlády Slovenskej republiky poverenému
riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi.

MENO A PRIEZVISKO	PODPIS
31. JÁN MABOŤ	
32. JOZEF LUKAŠ	
33. MURSLAV BEBLAN	
34. KATARINA MACNÁČIKOVÁ	
35. VERONIKA KETIŠOVÁ	
36. MAREK KRAJČÍ	
37. LÚCIA KRISTENICHOLSONOVÁ	
38. KABOL GALEK	
39. VLADIMÍR ŠLOBODA	
40. JOZEF DASTAĽ	
41. PETER OLŠANSKY	
42. ĽUBOMÍR GALLO	
43. PETRA KRISTŮFKOVÁ	
44. ZUZANA VEBOVÁ	
45. ĽUDOVIT GOŠA	

Bratislava marec 2017

Návrh

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

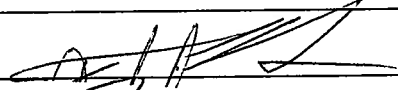
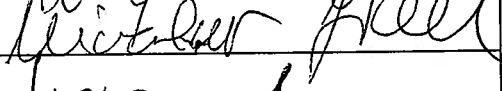
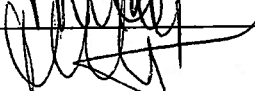
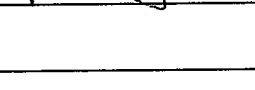
na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi

podľa čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Podpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky **n a v r h u j e m e**, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky Jánovi Richterovi.

MENO A PRIEZVISKO

PODPIS

46.	Martinko Poliačik	
47.	PETER PČOLINSKY	
48.	MIROSLAV IVAN	
49.	MILOSLAV KRAJNIAK	
50.	PETER ŠTARCHOŇ	
51.	ADRIANA PČOLINSKA	
52.		
53.		
54.		
55.		
56.		
57.		
58.		
59.		
60.		